

келади ва манавиларга бир юз билан келади», деганларини эшитган экан».

Тўртовлари ривоят қилишган.

هُلَّ نَاكَ نَمَ «مَلَسَوْهُ يَلَعُ هَلْ لَ اِيْلَصَ هَلْ لَ اِيْلُ وُسَرَّ لَ اَقْ : لَ اَقْ رَامَ عَنُ
دُوَادُ وُبَّ اِهَ اَوْر . «رَانُ نَمَ نَا نَا سَلَمَ اِي قَلْ اَمُ وِي هَلَّ نَا كَ اِي نُدَلَا يَفِ نَا هَجُ وُ

Аммор розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Кимнинг бу дунёда икки юзи бўлса, қиёмат куни унинг оловдан бўлган икки тили бўлади», дедилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Иккиюзламачилик чақимчиликдан ҳам ёмондир. Чунки чақимчи бир тарафнинг гапини бошқасига ташийди. Иккиюзламачи эса икки тарафнинг гапини ташийди.

Икки душман тарафнинг олдига кириб, уларни яраштириш учун иккисига ҳам хушомад қилиб, тўғри гапни гапирган одам иккиюзламачи бўлмайди.

Бировнинг ёмонлигидан қўрққани учун сиртдан бошқача кўриниш ҳам иккиюзламачилик бўлмайди. Балки узрли ҳолат бўлади.

اِيْلَصَ هَلْ لَ اِيْلُ وُسَرَّ لَ اَقْ : لَ اَقْ اِهَ نَ اَتَسَا : تَلَا قْ اِهَ نَ اَعُ هَلْ لَ اِيْلُ وُسَرَّ لَ اَقْ : لَ اَقْ رَامَ عَنُ
نُبَا وَا وَ اِيْلَصَ هَلْ لَ اِيْلُ وُسَرَّ لَ اَقْ : لَ اَقْ اِهَ نَ اَتَسَا : تَلَا قْ اِهَ نَ اَعُ هَلْ لَ اِيْلُ وُسَرَّ لَ اَقْ : لَ اَقْ رَامَ عَنُ
يَدَّلَا تَلُقْ اِيْلَصَ هَلْ لَ اِيْلُ وُسَرَّ لَ اَقْ : لَ اَقْ اِهَ نَ اَتَسَا : تَلَا قْ اِهَ نَ اَعُ هَلْ لَ اِيْلُ وُسَرَّ لَ اَقْ : لَ اَقْ رَامَ عَنُ
هَكَرَتَ نَمَ سَا نَا لَ اِيْلُ وُسَرَّ لَ اَقْ : لَ اَقْ اِهَ نَ اَتَسَا : تَلَا قْ اِهَ نَ اَعُ هَلْ لَ اِيْلُ وُسَرَّ لَ اَقْ : لَ اَقْ رَامَ عَنُ
عَبَّ رَا لَ اِهَ اَوْر . «وَسْ حُ فَا قَاتَا سَا نَا لَ اِيْلُ وُسَرَّ لَ اَقْ : لَ اَقْ اِهَ نَ اَتَسَا : تَلَا قْ اِهَ نَ اَعُ هَلْ لَ اِيْلُ وُسَرَّ لَ اَقْ : لَ اَقْ رَامَ عَنُ

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Бир киши Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига киришга изн сўради. Бас, у зот:

«Унга изн беринглар. У ўз уруғининг қандай ҳам ёмон биродари ёки уруғининг қандай ҳам ёмон ўғли», дедилар.

У кирганида эса унга мулойим гап айтдилар. Мен:

«Эй Аллоҳнинг Расули, айтган гапингизни айтдингиз-у, кейин унга мулойим гапирдингиз?» дедим.

«Эй Оиша! Одамларнинг ёмони одамлар унинг фаҳшидан қўрқиб, тарк қилганларидир», дедилар».

Тўртовлари ривоят қилишган.

Абу Дардо розияллоҳу анҳу: «Бир қавмларнинг юзларига табассум ила боқамиз, аммо қалбларимиз уларни лаънатлайди», деган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди